

Kort Nieuws

Met name uit Nederland

Kort overzicht aanpassingen in de regeling voor de eigen woning **Hypotheekrenteaftrek moet minimaal annuïtair**

Wij hebben er al eerder kort over geschreven, maar de regeling is nu definitief. Het is vanaf 2013 verplicht voor nieuwe leningen om ze in een termijn van maximaal dertig jaar tenminste annuïtair af te lossen. Wordt er te weinig afgelost, dan gaat voor het deel van de lening dat afgelost had moeten zijn de hypotheekrenteaftrek voor altijd verloren. Wel zijn er enkele uitzonderingen/ tegemoetkoming voor bijzondere gevallen, bijvoorbeeld bij ernstige betalingsmoeilijkheden. Het maakt ook niet uit waar de lening wordt aangegaan. Dit kan bij een Nederlandse of bij een Belgische bank, maar ook bij bijvoorbeeld een eigen vennootschap of zelfs bij leningen binnen de familie. De conclusie is dan ook dat volledige hypotheekrenteaftrek in Nederland voor nieuwe leningen alleen nog verzekerd is bij annuïtaire en lineaire hypotheekleningen.

Deze regeling zal alleen gelden voor nieuwe leningen. Alle op 31 december 2012 bestaande leningen hoeven dus niet annuïtair te worden afgelost, maar dit mag uiteraard wel. Als een lening van voor 2013 in de toekomst wordt overgesloten dan heeft dit verder geen gevolgen. Het is zelfs zo, dat bij een verhuizing in of na 2013, tot het bedrag van de lening op 31 december 2012 (minus tussentijdse aflossingen) ook na een verhuizing niet afgelost hoeft te worden.

Om er voor te zorgen dat de Nederlandse belastingdienst kan controleren of op nieuwe leningen inderdaad annuïtair wordt afgelost, worden Nederlandse financiële instellingen verplicht om deze gegevens bij te houden en aan de belastingdienst door te geven. Als de lening wordt aangegaan bij iemand die niet de plicht heeft om gegevens aan de Nederlandse belastingdienst door te geven, dan is de belastingplichtige hier zelf verantwoordelijk voor. Er komt een elektronisch formulier beschikbaar, waarmee de nodige informatie kan worden doorgegeven. Wordt er niet aan de informatieverplichting voldaan, dan is de rente op de gehele lening niet meer aftrekbaar. Pas als op een later moment de informatie alsnog wordt aangeleverd, dan herleeft de renteaftrek weer.

Hoge Raad 14 december 2012

De gevolgen van het Van der Steen-arrest

In 2002 heeft de Hoge Raad uitgemaakt dat een directeur-groot aandeelhouder van een vennootschap (in de meeste gevallen) ondernemer is voor de omzetbelasting. Deze directeur-groot aandeelhouder (DGA) ging dan meestal een fiscale eenheid met "zijn" vennootschap aan en had de mogelijkheid om de BTW op diverse kosten bij de belastingdienst terug te vragen. In de Nederlandse belastingpraktijk is van deze mogelijkheden gebruik gemaakt.

De vraag kwam meteen in de literatuur op of de Hoge Raad het hier wel bij het juiste eind had en uiteindelijk zijn er vragen gesteld aan de Europese rechter. In het arrest Van der Steen uit 2007 bepaalt het Europese Hof van justitie uiteindelijk dat een DGA in beginsel geen ondernemer voor de omzetbelasting is. Deze Europese rechtspraak gaat voor en dus waren veel DGA's ineens geen ondernemer meer.

De resterende vraag was dan nog wat te doen met de afgetrokken BTW: kon deze door de Nederlandse belastingdienst (deels) worden teruggevorderd?

In dit arrest komt de Hoge Raad tot de conclusie dat dit over het algemeen niet zal kunnen. Het niet langer zijn van ondernemer voor de omzetbelasting kan niet worden gezien als een fictieve levering waarover BTW moet worden betaald. Dit is daarom een gunstige uitspraak voor veel DGA's.

Rechtbank Breda, 8 november 2012 en Rechtbank Haarlem, 18 december 2012
150 km grens in 30%-regeling wel of niet in strijd met EU-recht?

De 30%-regeling is een tegemoetkoming in de Nederlandse wetgeving voor uit het buitenland geworven hooggekwalificeerde werknemers en houdt feitelijk in dat tot 30% van het inkomen belastingvrij is. De regeling heeft als uitgangspunt dat werknemers die uit het buitenland naar Nederland komen hoge kosten moeten maken om in Nederland te komen werken.

Van deze regeling werd ook door inkomende werknemers uit België gebruik gemaakt. Sinds 2012 was dit niet meer mogelijk omdat nu de eis wordt gesteld dat de inkomende werknemer tenminste 150 kilometer van de Nederlandse grens af moet wonen om recht te kunnen hebben op de regeling.

Aan de Rechtbank Breda is de vraag voorgelegd of deze eis wel door de Europese beugel kon. De Rechtbank komt tot het oordeel dat gezien de achtergrond van de regeling (tegemoetkoming van extra kosten) deze regel te rechtvaardigen is. De Rechtbank redeneert dat een inkomende werknemer van net over de grens vaak nauwelijks kosten zal hoeven te maken om in Nederland te komen werken.

De Rechtbank Haarlem is daarentegen vrijwel op hetzelfde moment tot de conclusie gekomen dat de regeling wel in strijd is met Europees recht. Deze Rechtbank ziet in de verschillende behandeling van niet-inwoners een verboden discriminatie. De Rechtbank vindt het onvoldoende onderbouwd dat de kosten voor werknemers binnen de 150 kilometergrens inderdaad lager zijn.

Op dit moment is er dus nog geen duidelijkheid of deze grens van 150 kilometer gehandhaafd kan gaan worden. De Hoge Raad zal uiteindelijk hierover moeten oordelen en naar verwachting zal deze vraag al snel aan de Hoge Raad voorgelegd gaan worden.

Rechtbank Haarlem, 30 november 2012

I-pads zijn voor de loonheffing computers en geen mobiele telefoons

Onder de Nederlandse loonbelasting zijn er mogelijkheden om bepaalde zaken of kosten belastingvrij aan een werknemer te vergoeden of te verstrekken. De gedachte hierachter is dat het gaat om kosten die verband houden met de dienstbetrekking en die daarom niet als inkomen worden gezien. De kosten worden gezien als arbeidskosten. In de inkomstenbelasting zijn deze kosten al weer enige tijd niet meer aftrekbaar, maar in de loonbelasting zijn er nog een aantal mogelijkheden over.

Zowel een mobiele telefoon als een computer kunnen belastingvrij worden vergoed of verstrekt, maar er gelden wel eisen. Bij een mobiele telefoon moet er sprake zijn van minimaal 10% zakelijk gebruik. Bij een computer daarentegen moet er sprake zijn van een minimaal zakelijk gebruik van 90%. Dit is een groot verschil. Een mobiele telefoon valt daarmee veel makkelijker onder de vrijstelling dan een computer.

Deze vrijstellingsregelingen zijn al wat ouder en niet altijd toegerust op de nieuwste technologische ontwikkelingen. Tegenwoordig zijn er steeds minder verschillen tussen computers, laptops, tablets en smartphones: ze kunnen grotendeels het zelfde, maar ze zien er wel anders uit. Zeker de verschillen in bruikbaarheid tussen bijvoorbeeld een i-pad en een i-phone zijn klein.

De vraag kwam dan ook op of een i-pad ook belastingvrij verstrekt kon worden bij een zakelijke gebruik van meer dan 10%, net als een mobiele telefoon.

De Rechtbank komt tot het oordeel dat de i-pad toch meer weg heeft van een computer en volgt daarom de belastingdienst. Je kunt bijvoorbeeld met een i-pad niet bellen op de "klassieke" wijze (wel zou je overigens met een i-pad kunnen skypen).

Voorlopig heeft de belastingdienst hier gelijk gekregen, maar naar verwachting zal de Hoge Raad nog wel om een eindoordeel worden gevraagd.

Rechtbank Arnhem, 1 november 2012

Bedrijfsopvolgingsregeling in de Successiewet niet in strijd met gelijkheidsbeginsel?

In een uitspraak van de Rechtbank Breda van 13 juli 2012 heeft zij beslist dat de bedrijfsopvolgingsregeling in de Nederlandse Successiewet discriminerend is. Deze vrijstelling betekent voor ondernemingsvermogen dat er een verhoogde vrijstelling geldt. Voor het jaar waarop de uitspraak zag, betekende dit dat 75% van het ondernemingsvermogen was vrijgesteld. Tegen deze uitspraak van de Rechtbank Breda loopt nu cassatie bij de Hoge Raad.

De Rechtbank Arnhem doet inmiddels ook een duit in het zakje. De rechtbank meent dat de bedrijfsopvolgingsregeling niet discriminerend is. Deze uitspraak, die afwijkt van de uitspraak van Rechtbank Breda, maakt nogmaals duidelijk dat de procedure bij de Hoge Raad geen gelopen race is.

Ruling van de Dienst Voorafgaande Beslissingen

Positieve uitspraak over uitkering uit Curaçaose Stichting Particulier Fonds

De Belgische rulingdienst (De Dienst Voorafgaande Beslissingen) heeft een situatie met een Curaçaose Stichting Particulier Fonds voorgelegd gekregen. De situatie was als volgt.

Een moeder schenkt vermogen aan een Stichting Particulier Fonds (SPF). Over deze schenking wordt tegen het derdentarief (7%) registratierecht betaald. Na verloop van een aantal jaren is de SPF overgegaan tot een uitkering van vermogen, waarbij het bloot eigendom is uitgekeerd aan de dochter en het vruchtgebruik aan de moeder. Niet lang na deze schenking komt moeder te overlijden.

De vraag was met name of de verkrijging vanuit de SPF op één of andere manier in de aangifte recht van successie (vanwege het overlijden van de moeder) opgenomen moest worden. Leidden deze feiten tot een fictieve verkrijging die belastbaar is met Vlaams successierecht?

In haar beslissing komt de Dienst Voorafgaande Beslissingen tot de conclusie dat geen successierecht verschuldigd is. De SPF wordt als juridische entiteit erkend en de handelingen die de SPF heeft verricht waren autonoom genomen en in overeenstemming met haar statuten. Van een zogenoemd derdenbeding was geen sprake en daarom bleef de uitkering uit de SPF onbelast.

1 februari 2013

Maurice de Clercq Thomas Vermeulen
ESJ Accountants & Belastingadviseurs

